

нието къмъ което той искаше да слѣдва и на 100 мили далечъ отъ неговитѣ собствени идеи.

Махмудъ, Саидъ и С-іе успѣха всичко наопаки да прѣобърнатъ прѣзъ врѣме на моето пътуване и бѣха дали на генералисимуса формална заповѣдь незабавно да настѣпи срѣщо армията на Цесаревича, и да се не вмѣсва въ плановѣтъ на Сюлеймана.

Ето какъ ние воювахме

Не ли е просто за очудване, любезни читатели, че при такава една система на воюване, ние можахме толкова дълго врѣме да се противимъ на руската армия?

Но какъ бѣше, прочее, армията на Цесаревича и противъ кого заставиха да настѣпва нещастния генералисимусъ?

Това, което ние приемахме за руската Източна армия, бѣха нейнитѣ «буфери» — авангардитѣ. Главнитѣ имъ сили не видѣхме нито веднажъ и никога не знаехме гдѣ се намиратъ, до толкова добрѣ тѣхната кавалерия ги прикриваше и до такава степенъ пѣкъ нашата бѣше слѣпа.

Никой никога не би можалъ да изпълни охранителната служба тѣй умѣло както казацитѣ, и никой никога не може да воюва успѣшно безъ да разполага съ една добрѣ дресирана кавалерия.

Настѣплението при Черковна бѣше едно повторение на по-първото настѣпление.

Въ денътъ на завръщането ми отъ Цариградъ, като пристигнахъ на нашитѣ позиции, азъ чухъ да се приказва за едно обходно движение Самъ маршала, който ме прие твърдѣ лошо, понеже очакваше благоприятенъ резултатъ отъ моята мисия, ми обясни, че до като центъра и дѣсния нашъ флангъ